

TÔI SAO VỢ CHỒNG LỢI HAY CẢI VÃ

Trần Mạnh Duy

Tôi hôm qua tôi đi cùng con gái và anh bạn trai của nó mà “bố đi ăn mừng sinh nhật mẹ”, vì ngày sinh nhật của tôi, cả hai đứa cùng bạn nên không đến để bố ăn chung với gia đình.

Ngồi trong bàn ăn, tôi để ý quan sát thấy anh chàng tỏ ra rất gallant, rất lịch lãm. Thấy tôi không dứt khoát ăn cho con gái tôi ngay trước mặt chúng tôi. Tôi cười và nói với anh ta: “Vợ kính nghiêm sợ, khi nhìn hình ảnh một chàng trai dứt khoát cho cô gái ăn nên công chồng, thì người ta sẽ nói rằng: họ là đôi tình nhân. Còn nếu một người đàn ông và một người đàn bà ngồi ăn dù lịch sự và tinh tế trên cùng bàn ăn thì người ta sẽ gọi họ là hai vợ chồng.”

Trong bữa ăn chúng tôi trao đổi với nhau nhiều về tâm lý hôn nhân, tâm lý gia đình, và tâm lý phụ nữ. Anh chàng đang thiếu gian yêu, nên coi bỏ dành về tâm lý. Để tài đức có thể luồn chính là “Tôi sao vợ chồng lợi hay cải vã?”

Để chồng tỏ mình là người hiểu biết, kính nghiêm và ham học hỏi, anh chàng đã thích thú nói về cách đi xử lý với nhau của bố mẹ mình. Anh ta nói, bố anh năm nay đã 71 tuổi, nhưng ông không hề to tiếng gì với mẹ của anh. Hai người luôn tỏ ra hạnh phúc. Họ luôn có thời gian và không gian riêng dành cho nhau. Bố anh luôn là người nhường nhịn mẹ anh mỗi khi hai người có chuyện đi đến cãi vã. Và anh kể lư: “Để đi sống hôn nhân hạnh phúc, vợ chồng phải biết nhường nhịn nhau, nhưng nhất là người chồng phải hiểu và quan tâm làm đẹp cho người vợ của mình”.

Nhưng cũng theo kinh nghiệm và những nghiên cứu cá nhân, tôi nghĩ nếu đúng như vậy thì đi sống cả đôi vợ chồng kia coi như êm đẹp nhưng họ bị buồn tẻ, và đến đi u. Nó mang nét đẹp của một mặt trời chiếu sáng, thiêu đốt sôi nổi. Để sống hôn nhân là một chuỗi ngày dài có hạnh phúc, có sóng gió, có tiếng cười và cũng có tiếng khóc, có hòa thuận và cũng có những lúc bất đồng. Tôi nghĩ thẳng thắn, nhưng bị đến đi y mà những giây phút vợ chồng hòa thuận, để mồm bên nhau mà thấy giá trị. Một người xét có lẽ họ sẽ xa những phần nào cũng đi đến sự thất vọng

sống hôn nhân. Đó là nhiệm vụ xét cho riêng, sau mỗi lần vợ chồng cãi nhau là một đứa trẻ ra đời!

Vợ tôi sao vợ chồng trong cuộc sống lại thường hay xảy ra cãi vã, đôi khi cãi bốp xúc phạm nhau, đánh nhau, và có những trường hợp đến ly dị?...

VÌ HỒNH LÀ ĐÀN ÔNG VÀ ĐÀN BÀ

Suy nghĩ bằng 2 khía cạnh

Không ai trong chúng ta biết được người khác đang nghĩ gì. Không ai có thể đi vào trong óc của người khác để biết được người đó đang nghĩ gì. Ngay cả tâm lý học, một ngành khoa học phân tâm học cũng không làm được việc này. Các nhà phân tâm học cũng chỉ căn cứ vào những gì nói ra, những câu nói ra, những biểu hiện bên ngoài để nhận xét và đưa ra một kết luận nào đó mà thôi. Riêng khoa tâm lý nam nữ càng làm cho những người khác biết giá trị và công dụng thêm những khó khăn hơn khi phải đưa đến một kết luận về suy nghĩ của người phụ nữ. Sigmund Freud cha đẻ ngành phân tâm học đã phải thú, ông “không biết được đàn bà muốn gì”.

Kết luận, vợ chồng nam nữ không hiểu nhau hoặc hiểu sai ý của nhau là chuyện bình thường. Tuy nhiên, những cái bình thường đó có làm cho vợ chồng trở nên khó chịu, cãi vã nhau hay không lại là chuyện khác. Thông thường, người ta rất dễ khó chịu khi một ý nghĩ của mình bị người khác hiểu nhầm hoặc hiểu sai lệch.

Yêu thường bằng 2 con tim

Hai vợ chồng có yêu nhau không? Dĩ nhiên là yêu mỗi người một cách. Yêu mỗi người một cách khác đi vào đời mình. Những tình yêu của người và dành cho người và chồng, hoặc người và con, là những tình yêu không phải lúc nào cũng đem lại cho nhau hạnh phúc và sung sướng. Cũng như hiểu nhau qua khía cạnh, yêu nhau bằng trái tim, bằng những cảm xúc con tim là hành động tuy rất đáng quý nhưng không phải lúc nào cũng được đón nhận.

Trong đời sống hôn nhân, không phải là ghét nhau mới làm cho nhau buồn, mà yêu nhau cũng là lý do khiến cho nhau cảm thấy khó chịu, ngớt ngớt, và đôi khi muộn phiền chây nây u ngầy này dùng trái tim mình để cảm nhận thay cho trái tim người kia. Nếu vì ghen thì bản chất là thiên chức làm mẹ. Chính vì thế, đôi lúc trong khi thấy tình cảm đời vợ chồng, người phụ nữ quên mình là vợ, mà nghĩ mình là mẹ qua hành động cấm đoán, cầm rơm, lo lắng, chăm chút nhiều vì con trẻ mới, và đời là hạnh phúc cái mà người chồng cho là không cần thiết có thể dồn đống tranh cãi.

VÌ HỒI TÔI CỐN NHAY

Ego (Cái tôi)

Tôi phải là nhất, là đúng, là đáng yêu, và đáng tôn trọng. Tâm lý học gọi người này luôn luôn coi trọng mình, luôn luôn coi mình là đúng, là đẹp, là nhất bằng lòng chấp nhận Narcissism. Đây là tâm trọng để có xếp hạng nhất trong những lý do đưa đến việc cãi vã và tranh luận. Những lúc này về cái tôi thì người bạn đời, hoặc dùng làm lý do bào chữa cho những suy nghĩ áp đặt cũng như hành động chi phối của mình. Tất cả mọi ý kiến, mọi đóng góp hoặc chia sẻ của người chồng hay vợ lúc đó sẽ trở nên vô giá trị, không đáng quan tâm, vì tôi luôn luôn đúng.

Đời sống hôn nhân là một cuộc sống chung, trong đó vợ chồng chia sẻ rất nhiều chuyện buồn vui và hạnh phúc. Quan điểm của nhau không nhất thiết phải đúng nhất trong mọi vấn đề và trong mọi hoàn cảnh. Chỉ khi nào cái tôi của anh và cái tôi của em để có nhìn nhận, đặt đúng vị trí, lúc đó vợ chồng mới có sự hòa hợp, yêu thương và hạnh phúc. Do đó, luật sống áp dụng cho vợ chồng trong những lúc tranh cãi là “bớt đúng những không bớt hòa”.

Quá sở hữu nhau (Over Possessiveness)

Không ai thích bị coi là trẻ con, hoặc bị kiểm soát. Vợ chồng thường tỏ ra phản nản, khó chịu, bực bội nhau vì người này quá kiểm soát người kia, coi nhau như vật sở hữu. Khi quá quan tâm, quá săn sóc, quá chiụ chuàng nhau theo một góc nhìn sở hữu thì người chồng làm cho người vợ mất tự do, mất cá tính và bản lĩnh. Chúng ta thường nghe những câu phản nản như sau :

-Bà đừng tôi tớ do mất chút đồ đạc không. Tôi đâu phải con nít hay con cựa bà mà lúc nào bà cũng dồn dò, nhắc nhở, cũng cảm rằm, la lối.

-Ông nói yêu tôi nhưng lại coi tôi như con chó con lúc nào cũng phải quỳ gối bên ông. Ông nên nhớ tôi là con người, tôi có tự do, có cá tính, và sẽ thích riêng tôi.

VÌ HỌ YÊU NHAU

Ngôn ngữ của vợ chồng

Ngôn ngữ là cách thức biểu lộ suy nghĩ, tình cảm. Ca dao Việt Nam viết: “Lời nói không mất tiền mua. Lựa lời mà nói cho vừa lòng nhau”. Nhưng nếu tôi không hiểu người phải nói gì, và nếu con tim tôi không đồng ý chấp nhận thì ngôn ngữ nào có thể dùng để diễn tả cảm tình, diễn tả tình yêu mà mình muốn dành cho vợ hoặc chồng?

Tâm lý “gợn chùa gợn bệ bệ ông anh” cũng là tâm lý gây nhầm lẫn, vô tâm, hoặc vô tình làm cho nhau đau khổ, nghĩ ngợi. Quá yêu hoặc nghĩ và cho phép mình được yêu và yêu nên ngôn ngữ dùng khi không suy nghĩ, cân nhắc, thay vì làm đẹp lại làm mất lòng người phải nói. Chúng ta vẫn thường nghe người này người khác than thở: “Không biết anh nghĩ sao mà có thể nói với em như người lại như vậy!” Hoặc: “Em không còn lại nào để anh nói với anh sao?”.

Ngôn ngữ của tình yêu trái chiều

Cãi vã, to tiếng với nhau trong sinh hoạt vợ chồng ngoài những kết quả thông thường là dành chiều cho cái tôi của mình, là đề bực cái tôi của người phải nói, là để cho người phải nói bị tổn thương, tôi giận, tôi đáng được kính trọng.

Nhưng ở một góc nhìn khác, cãi vã có thể coi như một hình thức trực tiếp những giận hờn, bực tức, nói lên được điếu mình muốn nói mà bình thường người phải nói không muốn nghe, hoặc coi thường. Cãi nhau trong trường hợp này là một tín hiệu tốt cho người phải nói và người nhận mình

thật sự không vui, không hài lòng, và cảm thấy có một sự hiểu lầm công bằng.

LÀM SAO HÓA GIỚI

Cãi vã, to tiếng hoặc tranh luận giữa vợ chồng là chuyện không thể tránh, và một cách nào đó, là chuyện tự nhiên. Mọi chuyện của hành động này nằm ngay trong ý nghĩa của tạo dựng. Thánh Kinh ghi khi Adam đón nhận Eva từ tay Thiên Chúa, ông đã nói: “Giới thì đây là xương của xương tôi, và thịt của thịt tôi; nàng sẽ được gọi là ‘đàn bà’, vì đã được rút ra từ đàn ông” (Sáng Thế 2:23).

Như vậy, vợ chồng to tiếng, cãi vã là một hình thức nói với mình. Nói cho mình nghe và nghe từ người, thảo luận, buồn vui của mình. Mà nói với mình thì dù nói to, nói nhỏ, nói nhàn, nói buồn cũng chỉ là nói cho mình nghe. Nhưng trong hôn nhân, do tình yêu kết nối vợ chồng mà có được cái quy định nói với nhau, nói với nhau như nói với chính mình: “Hai ta tuy hai mà một”, dù thực tế vẫn là “tuy một mà hai”.

Tóm lại, như Giáo Hoàng Phanxicô đã dạy về mối quan hệ vợ chồng bằng một nhận xét rất đời thường, và cũng rất thực tế. Theo ngài: “Vợ chồng đôi khi cảm thấy to tiếng hãy cứ to tiếng. Nếu bát đĩa bay hãy để nó bay. Nhưng sau cùng là sự nhận thức để cùng nhau xây dựng”.

Theo tôi, để hạnh phúc được viên mãn, để tình yêu vợ chồng được bền chặt, đôi khi chúng ta phải biết nói tiếng “không” dù người phải nói có buồn lòng hay không buồn lòng. Chúng ta phải sống, phải đi xa với nhau bằng tình yêu, nhưng là một tình yêu chân thật, tình yêu của một người dành cho một người qua việc trân quý, đón nhận những khác biệt.

Riêng đối với các bên trẻ, tôi khuyên tất cả dành cho các bên là các bên không nên dùng hình thức cãi vã, treo treo, hoặc tranh luận để mong được thua, hay chiến thắng. Nhưng các bên hãy tiếp nhận và chia sẻ, lắng nghe những gì mình đang muốn nói, những gì người kia đang chịu đựng, và những gì mà cả hai nghĩ là giải pháp tốt cho hạnh phúc của đôi. Đây là lối sống quý trọng văn minh, nhân bản, và chọn lọc các bên là những người trẻ thành.

(Mọi tham trang nhà www.giadinhnazareth.org để tham khảo thêm những bài viết giá trị,)
